

Rozmowa z Prezesem Polskiej Federacji Podnoszenia Ciężarów Masters Tomaszem Wyderką ...

Tomasz Wyderka prywatnie mąż Elżbiety, tata Karminy i Zuzanny (była zawodniczka KKS Włókniarz) , szczęśliwy dziadek , były zapaśnik i miłośnik posokowców bawarskich, posiadacz Tajfuny , najbardziej odłotowego posokowca w Polsce.

Z Prezesem przy kawie .....

Spotykamy się z Tomkiem w sobotę 4 grudnia na Starym Mieście w Warszawie w urokliwej kawiarni „Pożegnanie z Afryką” , aby pogawędzić o tym co było , co jest i co będzie w PFPC Master i nie tylko.

AS :Tomku jak to wszystko się zaczęło?

TM: Ze sportem byłem związany od zawsze, od dziecka. Wcześniej przez 12 lat uprawiałem zapasy, później była przerwa. Wejście w dorosłość. Rodzina. I przyszedł taki moment , że postanowiliśmy z kolegą zadbać o siebie. Był to czas kiedy powstawało w Polsce wiele klubów fitness, wchodził crossfit i znaleźliśmy się w jednym z takich klubów w Łodzi. Uczęszczaliśmy tam parę miesięcy, aż któregoś dnia zaproponowano nam , żebyśmy spróbowali crossfitu. Wiadomo nie profesjonalnie, ale typowo amatorsko.

Jednym z elementów crossfitu jest podnoszenie ciężarów i pod koniec któryś z rzędu zajęć zaczęliśmy się przekomarzać z kolegą , czy dam radę zarzucić sztangę o ciężarze 100 kg. Udało się z łatwością czym wprowadziliśmy w zdumienie obecnych na sali trenerów. Były to czasy , gdy wszystko związane z crossfitem zaczynało się , a my byliśmy takimi ludźmi z ulicy, więc ten rzut 100 kg był nie lada wyczynem. W związku z tym , padła propozycja, aby udać się na zajęcia ciężarowe , które w tym klubie prowadził Mariusz Paliświat. Wydawało nam się to na wyrost, no i w tym wieku !!! Mieliśmy po ok. 42-44 lata.

Poszliśmy na pierwsze zajęcia i tam dopiero Mariusz pokazał nam prawdziwą ciężarową szkołę życia. Dostaliśmy mocno w kość , ale to nas nie zniechęciło. Wręcz przeciwnie. Nie ukrywam, że dysponowaliśmy wtedy dosyć nieprzeciętną siłą. Zaczęliśmy się w to bawić i po 2 miesiącach uczenia się podnoszenia ciężarów Mariusz stwierdził , że mamy duży potencjał na tę grupę wiekową , taką właśnie „ mastersową”. Mastersi w Polsce już działali, ale może jeszcze nie tak prężnie.

Przychodził do niego na zajęcia zawodnik z którym mijaliśmy się „godzinowo” , był to Tomasz Smykacz . Mariusz skojarzył nas i ładnych parę lat trenowaliśmy , uczyliśmy się dźwigać 4 razy w tygodniu. Wtedy zabawa przerodziła się w pasję.

Tak, to były Twoje początki jako zawodnika Masters w dwuboju olimpijskim, jako Mastersiaka jak zwykle mówisz. A co skłoniło Cię do kandydowania na prezesa w 2018 r. (pamiętne walne zgromadzenie w Trzciance), wtedy jeszcze mówiło się „weteranów” choć nazwa ta kojarzy się raczej z weteranami wojennymi , jakoś ciężko doświadczonymi przez życie.

Do tej decyzji dojrzewaliśmy dość długo. Padła propozycja pomocy z naszej strony do władz federacji(mówię my , bo tworzymy z Mariuszem i Tomkiem taki tercet, razem trenujemy, razem

jeździmy na zawody, Mariusz jest kimś w rodzaju naszego trenera- fizjoterapeuty, taki nasz ojciec ciężarowy). Poprzednie władze sugerowały , że trzeba coś zmienić , ulepszyć , a więc wysuwaliśmy różne propozycje , ale w zasadzie na tym się kończyło i nasze projekty nie były brane pod uwagę.

W końcu dojrzeliliśmy do decyzji, że bierzemy sprawy we własne ręce czy się to poprzednikom podoba czy nie , bo mamy wizję zmian , jesteśmy pewni, że wprowadzone zmiany ulepszą system zarządzania, zawodów, będą sprzyjały rozwojowi ciężarów, rozwojowi zawodników, rozwojowi federacji .... będzie po prostu lepiej, nowocześniej i nie dopuścimy do takich zawirowań jak przy Mistrzostwach Świata Masters w 2018 r. w Barcelonie. Te problemy poprzednich władz pozwoliły nam wygrać wybory z ponad 99 % poparciem.

Na tym zebraniu po raz pierwszy w historii weteranów (jeszcze wtedy funkcjonowała stara nazwa) przedstawiłem wieloletni plan działania nowego Zarządu co jak widać przyniosło efekty i skutkuje przyznaniem nam m.in. organizacji Mistrzostw Europy Masters w Raszynie w 2022 r. i Mistrzostw Świata Masters w Wieliczce w 2023 r. Te 4 lata były bardzo pracowite, ale trzeba jeszcze wiele ulepszyć , zmienić. Jeśli dostaniemy mandat zaufania na następne 4 lata to wprowadzimy reformy, które pozwolą Federacji funkcjonować na nowoczesnych i uczciwych zasadach.

Powtarzam jak mantrę, że dla mnie największą zapłatą jest uśmiech ludzi po zawodach. Wracają do domu zadowoleni, spełnieni. Szczególnie to widać u naszych” starszaków” ,że wiele to dla nich znaczy. To mnie jeszcze bardziej napędza, żeby zapewnić tym ludziom możliwość realizacji ich pasji, aktywności , która de facto przyczynia się do lepszej sprawności i wydłużenia życia. Mam wielką potrzebę , żeby zapewnić im radość i satysfakcję z uprawiania tego sportu tak długo jak to możliwe.

Wspomnijmy śp. Pana Feliksa Bińkowskiego, który był taką serdeczną, ciepłą postacią.

Tak , pamiętam z Tomaszem Smykaczem naszą pierwszą rozmowę z Panem Feliksem w Biłgoraju po której uwierzyliśmy, że można być sportowcem nawet w tak już zaawansowanym wieku, na tak fajnym poziomie. Pan Feliks odcisnął na nas piętno, ukształtował nas jako sportowców i działaczy. Nie ma Go niestety już wśród nas , ale zawsze będziemy Go wspominać z wielu względów, ale głównie za Jego wkład w rozwój Federacji.

Drugą taką osobą , która odegrała w moim życiu działacza ważną rolę to jest śp. **Janusz Kamiński**. To jest człowiek , który zrobił ze mnie sędziego i to jest człowiek , którego wsparcie jako prezesa czuję do dzisiaj. Przegadaliśmy wiele wieczorów. Janusz bardzo dużo mi pomógł , zaraził mnie swoim optymizmem i nauczył bycia społecznikiem. Jestem Mu ogromnie wdzięczny. Będziemy kultywować pamięć o Nim. Mamy Memoriał Jego imienia, który będzie odbywać się co roku.

Nie ukrywam też , że bardzo pozytywnie nakręca mnie obcowanie z tymi tzw. „dziadkami”, którzy startują . Lubię z nimi gadać, przebywać, dają mi niesamowitego kopa do działania. Wspomnijmy najbardziej chyba utytułowanego sztangistę Mastersa na świecie Piotra Kowalewskiego.

No, zobacz Tobie dają energię a przecież ile było śmiechu i do tej pory pewnie jest z tego „dziadkowego „ dźwigania. Po co to im się tak napinać? Po co w ogóle jakieś zawody? Niech zajmą się wnukami, sadzą kwiatki w ogródku i niech lepiej siedzą w domu.

Ja jestem innego zdania, nie będę polemizował z malkontentami. Po prostu nie mają racji. Mamy zawodników , którzy dźwigają po 50 lat i nie można im odebrać tego czym żyją , co ich nakręca.

Oczywiście nie będą już dźwigać tak jak w „regularnych” ciężarach, ale nie można pozbawiać tych ludzi tego co jest ich radością życia. Życzę wszystkim zawodnikom , aby dożyli tych lat w takiej formie!

Tomku, ale wcale niektórzy gorzej nieraz nie dźwigają niż w tzw. regularnych ciężarach. Popatrz na Henryka Dueskaua !!

Tak, tak. Heniu jest jednym z zawodników , którzy wiedzą o co chodzi w tych ciężarach. Ja nawet mówiłem Mu , że chyba ustanowimy nową nagrodę dla zawodnika dźwigającego najlepiej technicznie. Heniu ma duże szanse , aby tę nagrodę zdobyć.

A tak w kontekście dźwigania ciężarów przez moją córkę (Zuza Wyderka, była zawodniczką KKS Włókniarz) , bo wcześniej w rozmowie pytałaś czy ją namawiałem. Nie , to odbyło się zupełnie inaczej.

Po naszych wyborach spotkaliśmy się w siedzibie PZPC z ówczesnym Prezesem Mariuszem Jędrą i przedstawiłem wizję , że my mamy być m.in. takim magnesem dla młodzieży , żeby ta młodzież i rodzice widzieli , że te ciężary nie psują ludzi, że są aktywni fizycznie, że to daje im zdrowie, oczywiście wszystko robione z głową. A druga rzecz dla zawodników, (doświadczamy tego teraz w wielu klubach)niektórzy Mastersi dźwigają na takim poziomie, że młodzież jest zafascynowana i stara się ich naśladować. Nie ma wymówek, bo jeśli po całym dniu pracy idzie się na pomost i robi 2 godzinny trening , mając jeszcze na głowie rodzinę, obowiązki w domu to czym może się taki młody człowiek mający tylko uczyć się i uprawiać sport wykręcać. Nie ma wymówek. !!!!

Wiesz, nauka w szkole też potrafi być ciężką pracą. Nieraz ze szkoły wychodzą styranii.

Oczywiście , jednak myślę, że tych obciążeń dnia codziennego Mastersi mają jednak więcej. My mamy dawać przykład i to widać , że na te dzieciaki to działa. Niektórzy zaczęli dopingować swoich trenerów, żeby wrócili na pomosty, bo chcieliby zobaczyć jak aktualni trenerzy radzą sobie teraz. A wracając do krytyki. Krytykować jest łatwo, ale najlepiej wyjść i pokazać samemu co się potrafi na dzień dzisiejszy, wtedy można zweryfikować, czy to mam sens czy nie. Ja uważam , że PC ma sens , bo czyni dla naszego organizmu samo dobro.

A jak w tym mastersowskim dźwiganiu jawi się sędziowanie? Jednak na zawodach międzynarodowych nie można się zasłaniać wiekiem. Tam sędziowanie jest o wiele ostrzejsze. Czy nie uważasz, że nasi Mastersi powinni jednak popracować nad jakością swojego dźwigania?

To na pewno. Jednak nie zapominajmy, że z wiekiem tych niedomagań ruchowych nam przybywa. I wiemy, że to sędziowanie klasyczne , restrykcyjne nie ma w tych najstarszych grupach racji bytu, ale ewidentne dociski , wszystkie ruchy , które powodują , że bój jest spalony pozostają poza wszelką dyskusją . Mimo wszystko, niedomagania ruchowe trzeba uwzględniać i troszkę inną miarę przykładać do oceniania nieraz już mocno starszych zawodników. Jednak biorąc pod uwagę Komisję Sędziowską (jest to nasza nowość organizacyjna) której przewodniczy Dominika Misterska – Zasowska , fantastycznie dają sobie z tym radę i nie ma tu problemów.

Zawody międzynarodowe na których byłem ostatnio w Holandii na ME Masters pokazały , że sędziuje się różnie. Różnica między zawodami krajowymi Masters, a międzynarodowymi polega na

testach antydopingowych , które są oczywiście obowiązkowe na imprezach międzynarodowych Masters.

Wracając do Zuzki. Nie namawiałem jej nigdy do ciężarów. Ja po prostu zacząłem się bawić w ciężary i wylądowałem z Mariuszem Paliświatem w KKS Włókniarz. Tam poznałem śp. Jerzego Jaśniaka seniora i Jurka Jaśniaka juniora. Zaangażowałem się w pracę z dziećmi co trwa do dzisiaj. Potem przyszedł niespodziewanie taki dzień , że moja córka zapytała: Tato czy ja mogę pojechać z Toba na trening?” Zero presji , zero namawiania. Pojechała ze mną raz. Dźwigała wtedy Magda Karolak, Natalia Helman. Zobaczyła , że dziewczyn jest więcej i tak jakoś „zassała”. Trwało to ok.2- 3 lat. Później życie napisało inny scenariusz. Na pierwszy miejscu stanęła edukacja i pewnych rzeczy nie można było pogodzić. Potencjał miała ogromny ,wydaje mi się ,że mogła być jedną z wiodących sztangistek w kraju. Na dzień dzisiejszy, kibicuje mi, została sędzią PC. Cały czas jest jakoś obecna w PC. Ma sentyment do ciężarów.

Tomku a jak rodzina ? Nie kręcą nosem, że oprócz pracy jeszcze poświęcasz czas Mastersom.

Nie, absolutnie nie, choć co tu ukrywać muszę często wiele rzeczy dopilnować sam i pochłania to sporo czasu, ale pracuję na to, żeby wprowadzić Federację PC Masters na takie tory , dobre tory , korzystne dla zawodników, gdzie później wszystko będzie toczyło się siłą rozpędu.

Tomku w Twoim życiu ważne miejsce zajmuje .....pies.

Tak, pies sportowy. Ha, ha.

Ha, ha. Tak, pies sportowy. Nie postrzegam Cię jako Animalsa, ani jakiegoś nawiedzonego faceta, ale.....takiej miłości nie można ukryć.

Mam trzeci raz tę sama rasę. Jest to posokowiec bawarski. Przedtem miałem dwie dziewczyny , teraz mam chłopaka . Chłopak jest bardzo aktywny , bo to jest w ogóle 100 % samiec. Można by powiedzieć , że wymusza na mnie aktywność ruchową. Nie ukrywam jest to mój synuś . Jest dla mnie bardzo ważny i już !

Tomku, zakończyliśmy pewien etap rozmowy o tym co było, choć miesza się z tym, co jest. Teraz przejdźmy bardziej do terażniejszości.

Funkcjonowanie tej Federacji na takim poziomie na jakim jest teraz wiadomo, że nie jest tylko moją zasługą. Pierwszy raz po tych wyborach w Trzciance w 2018 r. zaczął funkcjonować Zarząd , nie jako Zarząd na papierze, ale działacze, którzy robią robotę , mają podział obowiązków itd. Dzisiejszy stan Federacji Masters jest zasługą także chłopaków. Moim zastępcą jest Tomasz Miklas, sekretarzem Artur Borecki, skarbnikiem Andrzej Wilk, członkiem zarządu Piotr Krukowski.

Najbardziej zapracowaną osobą , z którą najwięcej współpracuję na rzecz dobra Federacji jest Tomek Miklas. Ja wiem , że Tomek jest najczęściej atakowaną i krytykowaną osobą z Zarządu co może wynikać z jego dokładności , nieustępliwości , czasem chodzeniu pod prąd, a czasem tym , że jest zwyczajnie przemęczony , ale jego wkład pracy na rzecz Federacji jest nie do przecenienia. To jest ogrom pracy. Pragnę podkreślić , że wszystko co robimy, co robi Zarząd jest tak jak mówi nasz Statut. Non profit. Poświęcamy własny czas, niejednokrotnie zaniedbujemy swoje prywatne sprawy i obowiązki , żeby innym było lepiej. Niestety odnoszę wrażenie , że jest grupa osób , które podchodzą do naszej pracy roszczeniowo, bo „nam się należy”, bo jak „oni” są i maja robić. Ale jest grupa, która

żyje chyba w innych realiach i uświadamia sobie , że to jednak jest kawał roboty i poświęcenia .
Wtedy bardzo miło nam , gdy usłyszymy jakieś ciepłe słowa i konstruktywne uwagi.

Na drugą część rozmowy z Prezesem PFPC Master Tomaszem Wyderką zapraszam po Świętach Bożego Narodzenia .

Pozdrawiam Anna Sadowska.

POLISH MASTERS
WEIGHTLIFTING FEDERATION

